

Konwencja dotycząca zakładania min wybuchających automatycznie za dotknięciem (VIII konwencja haska), Haga, 18 października 1907 r.

(Prawo międzynarodowe i historia dyplomatyczna. Wybór dokumentów, wstęp i opracowanie L. Gelberg, PWN, Warszawa 1954, t. I, s. 267 – 268)

Artykuł 1

Zabrania się:

- 1) zakładania min automatycznych wybuchających za dotknięciem, które nie byłyby uwiązane, chyba że są tak zbudowane, iż stają się nieszkodliwe najdalej w godzinę od chwili, gdy zakładający utracili kontrolę nad nimi;
- 2) zakładania min automatycznych wybuchających za dotknięciem i uwiązanych, które nie stają się nieszkodliwe z chwilą zerwania uwięzi;
- 3) używania torped, które nie stają się nieszkodliwe, gdy chybią celu.

Artykuł 2

Zabronione jest zakładanie min automatycznych wybuchających za dotknięciem, u wybrzeży i przed portami przeciwnika jedynie w celu uniemożliwienia żeglugi handlowej.

Artykuł 3

Gdy zostaną zastosowane miny automatyczne wybuchające za dotknięciem i uwiązane, należy zachować wszelkie środki ostrożności dla bezpieczeństwa żeglugi pokojowej.

Państwa wojujące zobowiązują się w miarę możliwości zarządzić, co należy, aby te miny stały się po krótkim czasie nieszkodliwe, a w wypadku, gdyby przestały być kontrolowane, wskazać okolice niebezpieczne, gdy i tylko wymagania wojny pozwolą, przez skierowane do żeglugi zawiadomienia, które powinno być podane do wiadomości rządów drogą dyplomatyczną.

Artykuł 4

Każde mocarstwo neutralne, które zakłada miny automatyczne wybuchające za dotknięciem u swych wybrzeży, winno przestrzegać tych samych zasad i zarządzić te same środki ostrożności, które obowiązują państwa wojujące.

Mocarstwo neutralne winno wskazać żegludze w drodze uprzedniego zawiadomienia okolice, gdzie będą umocowane miny automatyczne wybuchające za dotknięciem. To zawiadomienie winno być śpiesznie podane do wiadomości rządów drogą dyplomatyczną.

Artykuł 5

Przy zakończeniu wojny umawiające się mocarstwa zobowiązują się uczynić wszystko, co od nich zależy, by wyłowić każde ze swej strony miny przez nie założone.

Co do min automatycznych wybuchających za dotknięciem i uwiązanych, które jedno z państw wojujących założyło wzdłuż wybrzeży drugiego, to miejsce, gdzie zostały założone, podane będzie do wiadomości drugiej strony przez mocarstwo, które je założyło, i każde mocarstwo będzie obowiązane przystąpić w najkrótszym czasie do wyłowienia min na swoich wodach terytorialnych.

Artykuł 6

Umawiające się mocarstwa, które nie rozporządzają jeszcze minami udoskonalonymi, jak to przewiduje niniejsza konwencja, i które wobec tego nie mogłyby obecnie zastosować się do zasad ustanowionych w art. 1 i 3, zobowiązują się możliwie najprędzej przerobić swój materiał tak, aby odpowiadał wyżej wzmiankowanym przepisom.

Artykuł 7

Postanowienia konwencji niniejszej obowiązują tylko między umawiającymi się mocarstwami i tylko wtedy, jeżeli wszystkie państwa wojujące do niej należą.

Niniejszy dokument został udostępniony dzięki uprzejmości Ośrodka Upowszechniania Międzynarodowego Prawa Humanitarnego Biura Zarządu Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża - www.pck.org.pl

(Artykuły 8 -13 opuszczono)¹

¹ Zob. art. 92 i 95 – 97 I konwencji o pokojowym załatwianiu sporów międzynarodowych z 18 października 1907 r.

Niniejszy dokument został udostępniony dzięki uprzejmości Ośrodka
Upowszechniania Międzynarodowego Prawa Humanitarnego Biura Zarządu
Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża - www.pck.org.pl